

Оливер ВУЛОВИЋ: Овај изборни покушај да се направимо мртвим неће проћи ни код медведа ни код хијена

РЕЖИМ ЈЕ ОБЕЗБЕДИО - У СВОЈУ КОРИСТ - ПОБЕДУ ПРЕДРАСУДА НАРОДА О СЕБИ И СВЕТУ У КОМЕ ЖИВИ

РЕЗУЛТАТИ овогодишњих избора су, иако је режиму откинут део досадашњег огромног владајућег колача, ипак на крају довели до победе народних предрасуда о свету у ком живи, онога што је о том свету прочитао, видео и чуо путем контролисаних медија, те је тако опчињен увереношћу да је померио границе сазнања и демаскирао покушаје тајног владања странаца над својом државом изашао на изборе и начином на који је гласао запоставио веома узнемирујуће истине о суштини владавине својих политичара у сопственој земљи а којима у ствари владају странци и коорпорације против којих мисли да је на изборима гласао.

Маестралном синтезом обележавања и болних и светлих историјских тренутака наше давне и блиске

Оливер ВУЛОВИЋ: Овај изборни покушај да се направимо мртвим неће проћи ни код медведа ни код хијена

прошлости, режим Александра Вучића је прошле и ове године говорио о агресији а не интервенцији НАТО пакта и више осветлио жртве и хероје тог рата, врло сензитивно обележио погром из Крајине, јавно избројао 500000 убијених Срба у Јасеновцу а не неки имагинарни број невиних људи различитих религија, нација и политичких уверења, снажно обележио годишњице Великог рата и српских битака, Албанске голготе, супротставио се у неколико наврата хрватским и британским провокацијама, врло спретно одржавао уверење о јакој руској присутности у Србији него за време претходних власти.

Режим је раскрилио огроман маркетиншки летећи патриотски ћилим испод којег је успешно угуравао Бриселске споразуме, ИПАП, смањење пензија, значајан пад животног стандарда, натпросечно субвенционисање страних инвестиција а што је други назив за давање мита страним корпорацијама, додворавање страним банкама, ММФ-у, штрокавом арапском капиталу, ниподаштавање националног путем агресивног протестантског прозелитизма са највиших државних позиција, спречавање јавности да сазна више о постојању НАТО канцеларија по војним институцијама, Воткинсовом раду у полицији, деловању Источно-западног моста и Трилатерале у самој Влади.

Режим је успешно усмеравао светла на догађаје о којима народ воли да чује са људи и организација који заиста владају нашим животима.

Режиму су положај олакшавали и ступидни акти опозиције која је претендовала да себе назива патриотском а која је, иако је променила поклопац на тегли и ставила другу етикету, на површини садржаја тегле упорно остављала да стоји и шири се петооктобарска плесан која је током кампање успела да резултује тиме да Санда Рашковић Ивић неколико пута режим Слободана Милошевића назове „малигни“ а период његове владавине „оно најгоре доба“ и да пети октобар оправдава „одбраном Коштуничине победе“.

Бољи поклон режиму на тацни Санда Рашковић Ивић није могла испоручити јер се Александар Вучић говорећи о „ужасу могућности повратка у прошлост“ грубо вербално поигравао са народом, дајући му назнаке типа „када кажем прошлост мислим више на петооктобраше а мање на Милошевића“ па је касније са много више такта и са више критичке подршке него оштре критике говорио о Милошевићевој борби него патриотски блок који се у праскозорје избора свео на две цигле и нешто академског малтера који није имао где да се уметне.

Ови избори нису дали зелено светло СНС-у да Србију води у ЕУ већ су само потврдили да народ и даље мисли и потајно се нада да Александар Вучић није онај човек који ће у датом тренутку притиснути право дугме и српски брод нагло окренути према Русији, Бриксу и ОДКБ-у већ да ће повремено притискати право дугмад у правим временима и преокрет извести без потреса и прекомерног и беспотребног полома па српски брод укотвити негде између, али да је прамац за сваки случај окренут према Русији.

Свему је терцу давао и Војислав Шешељ са својим „Тому мрзим а Вучића донекле и разумем“

Оливер ВУЛОВИЋ: Овај изборни покушај да се направимо мртвим неће проћи ни код медведа ни код хијена

Оно што три милиона људи, који су изашли на изборе, нису кроз дириговане медије успели да добију као информацију, а опозиција која је себе назвала патриотском није умела, а каткад ни хтела да им достави током свог предизборног провокативног кокетирања са стварношћу коју живимо, јесте – времена више нема.

Време више нит капље нит цури већ тече хировито и непредвидиво као брдски бујични поток и само је питање момента када ће се претворити у поплавни талас Западне машинерије која ће се свом силином острвити и на Србију и Српску.

Српски брод ће ипак убрзо морати да се нагло окреће јер стварни покретачи светских дешавања, ратова, насилних сеоба народа и манипулатори светским шпекулативним капиталом неће имати нимало разумевања за српску потребу за паузом у току светског престојавања јер су они, па и онда када смо ми то и заборављали, увек били свесни ко смо, одакле смо, где смо и куда увек на крају одемо.

Овај наш изборни покушај да се направимо мртви неће проћи ни код медведа ни код хијена.